

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бугайчука Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України

м. К и ї в
11 вересня 2018 року
№ 276-2(I)/2018

Справа № 3-264/2018(3643/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бугайчука Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бугайчук В.І. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає положенням статті 3, частини другої статті 8, частини другої статті 19, статей 21, 22, 46, 64, 75, 92, 151² Конституції України (є неконституційним), окреме положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс), за яким норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

З матеріалів справи вбачається, що Бугайчук В.І. оскаржив до суду бездіяльність Управління соціального захисту населення Ківерцівської районної державної адміністрації Волинської області щодо перерахунку, нарахування і виплати йому як учаснику бойових дій щорічної разової грошової допомоги за 2016 рік відповідно до вимог частини п'ятої статті 12 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ (далі – Закон) в редакції до внесення змін Законом України „Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2007 року № 107–VI, тобто у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком.

Ківерцівський районний суд Волинської області постановою від 25 травня 2017 року відмовив Бугайчуку В.І. у задоволенні адміністративного позову, оскільки „грошова допомога, передбачена Законом України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ була нарахована та виплачена позивачу в розмірах відповідно до положень Бюджетного кодексу України, Постанови Кабінету Міністрів України „Деякі питання виплати у 2016 році разової грошової допомоги, передбаченої Законами України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ і „Про жертви нацистських переслідувань“ № 141

від 02.03.2016“. Ухвалою від 6 липня 2017 року Львівський апеляційний адміністративний суд апеляційну скаргу Бугайчука В.І. залишив без задоволення, а постанову Ківерцівського районного суду Волинської області від 25 травня 2017 року – без змін. Вищий адміністративний суд України ухвалою від 25 липня 2017 року відмовив у відкритті касаційного провадження у справі, зазначивши, що правова позиція судів попередніх інстанцій є правильною і з набранням чинності Законом України „Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин“ від 28 грудня 2014 року № 79–VIII Кабінету Міністрів України надано повноваження щодо визначення розміру щорічної разової грошової допомоги, встановленої статтею 12 Закону.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що внаслідок застосування судами оспорюваного положення Кодексу було порушено його конституційне право на соціальний захист.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

З аналізу судових рішень, копії яких долучені до конституційної скарги, вбачається, що автор клопотання вичерпав усі національні засоби юридичного захисту, що підтверджується наявністю ухвали Вищого

адміністративного суду України, яка є остаточним судовим рішенням у його справі.

Вказана ухвала Вищого адміністративного суду України набрала законної сили 25 липня 2017 року. Бугайчук В.І. повторно подав конституційну скаргу до Конституційного Суду України у липні 2018 року, тобто з порушенням строку подання конституційної скарги, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Той факт, що Бугайчук В.І. раніше вже звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою з аналогічного питання і після її повернення Секретаріатом Конституційного Суду України подав виправлену конституційну скаргу, не може вказувати на дотримання ним строку подання конституційної скарги, оскільки Законом України „Про Конституційний Суд України“ передбачена можливість повторного звернення до Конституційного Суду України лише з дотриманням вимог цього закону, зокрема щодо строків подання конституційної скарги.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються: конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України; обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не зазначив конкретних положень статей 3, 22, 46, 64, 75, 92 Основного Закону України, на відповідність яким належить перевірити окреме положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу.

Автор клопотання, стверджуючи про невідповідність оспорюваного положення Кодексу статті 3, частині другій статті 8, частині другій статті 19, статтям 21, 22, 46, 64, 75, 92, 151² Конституції України, обмежився лише

цитуванням положень статті 3, частини першої статті 8, статті 19, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 46, статті 151² Основного Закону України, не пояснивши взаємозв'язку між оспорюваними положеннями Кодексу та вказаними нормами Конституції України. Крім того, у конституційній скарзі не наведено жодного аргументу, який би підтверджував невідповідність окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу статтям 64, 75, 92 Конституції України.

Аналіз матеріалів конституційної скарги також дає підстави для висновку, що Бугайчук В.І. не обґрунтував неконституційності оспорюваного положення Кодексу, а дав оцінку судовим рішенням, висловив незгоду з позицією судів у його справі щодо застосування окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу, положень Постанови Кабінету Міністрів України „Деякі питання виплати у 2016 році разової грошової допомоги, передбаченої Законами України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ і „Про жертви нацистських переслідувань“ від 2 березня 2016 року № 141 при визначенні розміру щорічної разової грошової допомоги учасникам бойових дій.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бугайчука Василя Івановича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 26 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**